

Opinia Komitetu Regionów „Rozwój zintegrowanej polityki morskiej oraz »Wiedza o morzu 2020«”

(2011/C 104/11)

KOMITET REGIONÓW

- Zdecydowanie nalega, aby przyznać wystarczające środki na dalszy rozwój zintegrowanej polityki morskiej UE (IMP) do końca obecnej perspektywy finansowej w 2013 r. Wyraża także pogląd, że w następnym okresie budżetowym, który rozpoczyna się w 2014 r., należy przyznać konkretne i odpowiednie środki finansowe na rozwój i dalsze wzmocnienie IMP oraz wzywa wszystkie strony zaangażowane w opracowywanie budżetu UE, aby poświęciły tej sprawie należyłą uwagę. Jest to niezbędne, aby zrealizować cele, które zostały ustanowione, i nie pozwolić na zmarnowanie dotychczasowego postępu i dokonanych inwestycji.
- Nalega, aby położyć większy nacisk na priorytet, którym jest „wzrost gospodarczy, zatrudnienie i innowacyjność zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju”. Jako że Europa nadal zmaga się z najgłębszym kryzysem gospodarczym czasów współczesnych, działania podjęte w tym celu z pewnością zasługują na więcej uwagi, nie wspominając już o fakcie, że mogłyby się one znacząco przyczynić do realizacji celów strategii „Europa 2020”.
- W obliczu debat na temat wieloletnich ram finansowych dla okresu po 2013 r. zwraca uwagę na konieczność zapewnienia także po roku 2014 europejskich środków wsparcia na rzecz zintegrowanej polityki morskiej, aby polityka ta zachowała ciągłość i nabrała impetu. Jednym z możliwych przykładów jest Fundusz na rzecz Obszarów Przybrzeżnych, o którym dyskutuje się już w KR-ze i Parlamencie Europejskim.
- Domaga się zasięgnięcia opinii władz lokalnych i regionalnych podczas opracowywania i wdrażania działań mających na celu poprawę jakości publicznych procesów decyzyjnych na wszystkich szczeblach. KR apelował już, by zarządzanie w tej dziedzinie odbywało się w duchu wielopoziomowego sprawowania rządów i w zgodzie z zasadą pomocniczości, a ponadto wzywa do większego zaangażowania państw nienależących do UE i współpracy z tymi państwami w kwestiach wiedzy o morzu. Znaczenie lepszej koordynacji innych aspektów polityki morskiej z tymi partnerami zyskało już szerokie uznanie, a korzyści wynikające ze wspólnych działań w tym zakresie są oczywiste.

Sprawozdawca:	Noel FORMOSA (MT/PPE), burmistrz Miasta San Lawrenz, Gozo (Sindku, San Lawrenz, Gozo)
Dokumenty źródłowe:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program na rzecz dalszego rozwoju zintegrowanej polityki morskiej COM(2010) 494 wersja ostateczna Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Wiedza o morzu 2020 – dane morskie i obserwacje środowiska morskiego na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu” COM(2010) 461 wersja ostateczna

I. UWAGI OGÓLNE

KOMITET REGIONÓW

1. Zdecydowanie nalega, aby przyznać wystarczające środki na dalszy rozwój zintegrowanej polityki morskiej UE (IMP) do końca obecnej perspektywy finansowej w 2013 r. Wyraża także pogląd, że w następnym okresie budżetowym, który rozpoczyna się w 2014 r., należy przyznać konkretne i odpowiednie środki finansowe na rozwój i dalsze wzmocnienie IMP oraz wzywa wszystkie strony zaangażowane w opracowywanie budżetu UE, aby poświęciły tej sprawie należytą uwagę. Jest to niezbędne, aby zrealizować cele, które zostały ustanowione, i nie pozwolić na zmarnowanie dotychczasowego postępu i dokonanych inwestycji.

2. Podkreśla wielkie znaczenie, jakie ma zapewnienie powodzenia zintegrowanej polityki morskiej, gdyż jej niepowodzenie miałyby katastrofalne skutki zarówno z ekologicznego, jak i z społeczno-gospodarczego punktu widzenia. Dobrobyt zbyt wielu regionów Europy zależy od morza, aby można było zaniebać tę sprawę.

3. Z zadowoleniem przyjmuje zamierzenie Komisji, aby w latach 2011–2013 udostępnić środki w wysokości 50 mln EUR na dalszy rozwój i realizację zintegrowanej polityki morskiej i tym samym wesprzeć dalszy rozwój europejskiej polityki morskiej, a w szczególności „błękitny wzrost”, zrównoważone gospodarowanie naszymi morzami, oceanami i wybrzeżami, ochronę środowiska morskiego oraz propagowanie zatrudnienia w sektorach związanych z morzem.

4. Nalega, aby położyć większy nacisk na priorytet, którym jest „wzrost gospodarczy, zatrudnienie i innowacyjność zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju”. Jako że Europa nadal zmaga się z najgłębszym kryzysem gospodarczym czasów współczesnych, działania podjęte w tym celu z pewnością zasługują na więcej uwagi, nie wspominając już o fakcie, że mogłyby się one znacząco przyczynić do realizacji celów strategii „Europa 2020”.

5. Z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji, by poprzez program wsparcia wnieść wkład w realizację strategii dostosowanych do poszczególnych regionów morskich. Regionalne strategie na rzecz obszarów morskich poprzez ukierunkowane wydatkowanie pozwalają znaleźć konkretne rozwiązania dla wyzwań poszczególnych regionów.

6. Zwraca uwagę, że w komunikacie „Wiedza o morzu 2020” stwierdza się, iż dotyczy on głównie gromadzenia

i kompilacji danych, zaś w obu tych dziedzinach władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę jako władze finansujące. Dlatego też trzeba dążyć do lepszej koordynacji wysiłków, by uniknąć powielania działań.

7. Podkreśla, że morskie planowanie przestrzenne jest istotnym instrumentem zintegrowanej europejskiej polityki morskiej i powinno być stosowane w każdym uzasadnionym przypadku.

8. Przyjmuje z zadowoleniem wysoką rangę, jaką Komisja nadała współpracy z państwami nienależącymi do UE. Komitet od dawna zajmuje stanowisko, że sama UE nie jest w stanie skutecznie stawić czoła wielu różnorodnym wyzwaniom dotyczącym naszych mórz i dlatego też niezbędne jest jak największe zaangażowanie w tym celu naszych międzynarodowych partnerów. Takie inicjatywy, jak Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Samorządów Regionalnych i Lokalnych (ARLEM), które obecnie znajduje się w fazie początkowej, staną się w końcu skutecznym instrumentem działań mających na celu realizację wspólnego interesu we współpracy na szczeblu regionalnym.

9. Uważa, że konieczne jest wspieranie konkretnych projektów przewodnich z myślą o rozwijaniu i zaprezentowaniu europejskiej specjalistycznej wiedzy o morzu, takich jak np. prace nad „europejskim czystym portem” czy „europejskim czystym statkiem”. Tego typu projekty przewodnie mogłyby pokazać techniczne możliwości, które ze względu na nadrzędne cele polityczne mogą w średnim okresie prowadzić do podniesienia standardów prawnych i ich ustalenia na poziomie europejskim oraz międzynarodowym. W ten sposób europejska gospodarka morska mogłaby zdobyć przewagę konkurencyjną (np. w dziedzinie efektywności energetycznej, redukcji emisji, alternatywnego napędu statków czy bezpieczeństwa statków). Niemniej w dłuższej perspektywie tego rodzaju projekty mogą być realizowane tylko dzięki zapewnieniu bezpiecznych ram finansowych na przyszłość.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

10. Przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę utworzenia bardziej zintegrowanej sieci wiedzy o morzu w Europie. Z uwagi na etap, jaki osiągnęły TIK, i coraz szerszą współpracę między środowiskami naukowymi różnych państw, obecna rozdrobniona struktura wydaje się przestarzała i niezwykle kosztowna.

11. W obliczu debat na temat wieloletnich ram finansowych w okresie po 2013 r. zwraca uwagę na konieczność zapewnienia także po roku 2014 europejskich środków wsparcia na rzecz zintegrowanej polityki morskiej, aby polityka ta zachowała ciągłość i nabrała impetu. Jednym z możliwych przykładów jest Fundusz na rzecz Obszarów Przybrzeżnych, o którym dyskutuje się już w KR-ze i Parlamencie Europejskim.

12. Wyraża ubolewanie, że nie poświęcono więcej uwagi władzom lokalnym i regionalnym, chociaż komunikat w dużym stopniu zajmuje się kwestiami, które leżą w obszarze ich kompetencji i w przypadku których pełnią one często rolę władz finansujących lub wdrażających. Gromadzenie danych może leżeć w gestii państw członkowskich, lecz w rzeczywistości zajmują się nim bardzo często władze lokalne i regionalne.

13. Domaga się zasięgnięcia opinii władz lokalnych i regionalnych podczas opracowywania i wdrażania działań mających na celu poprawę jakości publicznych procesów decyzyjnych na wszystkich szczeblach. KR apelował już, by zarządzanie w tej dziedzinie odbywało się w duchu wielopoziomowego sprawowania rządów i w zgodzie z zasadą pomocniczości, a ponadto wzywa do większego zaangażowania państw nienależących do UE i współpracy z tymi państwami w kwestiach wiedzy o morzu. Znaczenie lepszej koordynacji innych aspektów polityki morskiej z tymi partnerami zyskało już szerokie uznanie, a korzyści wynikające ze wspólnych działań w tym zakresie są oczywiste.

14. Zaleca, aby przy badaniu dalszych środków na rzecz propagowania systemów informacji dotyczących wybrzeży w ramach działań następczych w związku z zaleceniem w sprawie zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (ICZM) Komisja poszukiwała sprawdzonych rozwiązań w poszczególnych regionach Europy. Niektóre z nich, m.in. Bretania, Szlezwik-Holsztyn i Holandia Południowa, są pod tym względem liderami, a wiele ze stosowanych przez nie rozwiązań można przyjąć także w innych regionach.

15. Przyjmuje z zadowoleniem pomysł, by przyjąć podejście oparte na poziomie basenów morskich, gdy chodzi o systemy obserwacji środowiska morskiego oraz określanie istotnych luk w tych systemach. Niewątpliwie warto rozważyć wariant, w którym regionalne konwencje o morzu i regionalne komitety doradcze otrzymałyby szersze kompetencje, w tym ewentualnie także uprawnienia koordynujące. We wszystkich jednak przypadkach trzeba zapewnić interoperacyjność danych i przestrzeganie norm wysokiej jakości.

16. Proponuje, aby Komisja wspierała opracowywanie regionalnych wskaźników danych, które mogłyby służyć poprawie ustalania priorytetów regionalnych strategii morskich, gdyż regiony zaliczają się do głównych podmiotów gromadzących i wykorzystujących dane.

17. Zauważa, że lepsze wyniki będzie można prawdopodobnie uzyskać poprzez przyjęcie bardziej całościowego podejścia, m.in. poprzez położenie większego nacisku na potencjalną rolę podmiotów prywatnych w rozwoju IMP. Nie tracąc z oczu społecznego wymiaru Unii Europejskiej, powinno się angażować wszystkie odpowiednie zainteresowane podmioty na każdym etapie tego procesu. Ponadto należy zachęcać wszystkie odpowiednie zainteresowane podmioty nie tylko do ponoszenia

części kosztów gromadzenia i ochrony danych, lecz także do zgłaszania pomysłów i sprawdzonych rozwiązań, tak by odnieść korzyść z tego tytułu, a jednocześnie dalej pobudzać wzrost gospodarczy i sprzyjać tworzeniu miejsc pracy na obszarze UE.

18. Uznaje, że pogłębianie wiedzy o morzu ma zasadnicze znaczenie nie tylko dla lepszego zrozumienia procesów, jakie zachodzą w naszych morzach, lecz także dla wzmocnienia dwóch pozostałych instrumentów IMP, a mianowicie planowania przestrzennego obszarów morskich i zintegrowanego nadzoru morskiego.

19. Zauważa, że obecny komunikat koncentruje się na gromadzeniu i kompilacji danych, które stanowią dwa początkowe etapy procesu tworzenia wiedzy. Są to jednocześnie etapy, na których ogromną aktywność wykazują władze lokalne i regionalne.

20. Podziela pogląd, iż inicjatywa w tej kwestii opiera się na wymogach przedstawionych w kilku dyrektywach, które zasadniczo mają na celu utworzenie bardziej skoordynowanych programów monitorowania wód morskich, uproszczenie wymiany informacji pomiędzy władzami publicznymi, udostępnianie danych publicznych oraz ustanowienie pewnych wspólnych norm.

21. Podkreśla, że w komunikacie jest wyraźnie mowa o znaczeniu danych dotyczących wybrzeża oraz o tym, że wiele władz regionalnych opracowało systemy informacji o wybrzeżu. Wydaje się oczywiste, że dla osiągnięcia maksymalnych korzyści z tych działań konieczne jest uzyskanie pewnego stopnia interoperacyjności. W tym celu Komisja powinna zbadać możliwości usprawnienia współpracy i koordynacji na szczeblu regionalnym.

22. Uznaje także znaczenie koncepcji, zgodnie z którą dane powinno się przechowywać tak blisko źródła, jak to możliwe. Jakkolwiek jest to niewątpliwie sensowna propozycja, należy zapewnić, że nie będzie się ona wiązała z nałożeniem dodatkowych obciążeń na władze lokalne i regionalne. W tym kontekście na większą uwagę zasługuje pogląd Komisji, zgodnie z którym wszystkie odpowiednie zainteresowane podmioty powinny także przyczynić się w odpowiedni sposób do ochrony danych, nawet wtedy gdy przestają one przedstawiać dla nich wartość społeczną i handlową.

23. Zauważa, że komunikat określa trzy główne cele:

— ograniczenie kosztów operacyjnych ponoszonych przez użytkowników danych morskich oraz opóźnień, z którymi muszą się oni borykać;

— rozwój konkurencji i innowacji wśród użytkowników i ponownych użytkowników danych morskich;

— ograniczenie niepewności w zakresie wiedzy o morzach i oceanach.

Realizacja tych celów oraz utworzenie zintegrowanej sieci, która zastąpiłaby obecny rozproszony system, przyniosłaby także oszczędności sięgające 300 mln EUR rocznie, na czym w dużej mierze skorzystałyby samorządy lokalne i regionalne.

24. Zaleca, aby realizacja powyższych celów dokonywała się poprzez dalszy rozwój i udoskonalanie istniejących instrumentów UE, takich jak inicjatywa „Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa” (GMES) oraz sieć ur-EMODnet (Europejska Sieć Informacji i Obserwacji Środowiska Morskiego). Ponadto zdecydowanie opowiada się za tym, aby Komisja zbadała sposoby, które pozwolą na łatwiejsze ponowne wykorzystanie danych ze wspieranych przez UE programów rozwoju regionalnego i badań morskich, a w szczególności na zagwarantowanie pełnego wdrożenia przez państwa członkowskie zasad dostępu do danych dotyczących rybołówstwa oraz na dopilnowanie, by zgromadzone dane spełniały wspólne normy i dały możliwość wykorzystania ich w różnych celach.

25. Zgadza się z zamiarem Komisji, by w dalszym ciągu dążyć do uzyskania tzw. operacyjnej architektury danych morskich. Uważa się, że w tym celu Komisja powinna zaangażować wszystkie zainteresowane podmioty, zachęcać do kontaktów między krajowymi ośrodkami danych oraz utworzyć sekretariat zarządzający siecią ur-EMODnet.

26. „Wspólnocie morskiej” proponuje zaangażowanie się w przyszłe ustanowienie przy Europejskim Instytucie Innowacji i Technologii wspólnoty wiedzy i innowacji (WWiI) w dziedzinie „ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów morskich”. Tego typu WWiI mogłaby obejmować szerokie spektrum działań związanych z nauką, technologią, gospodarką i edukacją, skoncentrowanych na zasobach biologicznych i mineralnych oraz na energetyce, przy uwzględnieniu ochrony środowiska.

III. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Program może zapewniać pomoc finansową na działania zgodnie z celami określonymi w art. 2 i 3, na przykład:	Program może zapewniać <u>zapewnia</u> pomoc finansową na działania zgodnie z celami określonymi w art. 2 i 3, <u>takie jak</u> na przykład, <u>lecz nie wyłącznie</u> :
a) analizy i programy współpracy;	a) analizy i programy współpracy;
b) powszechne udostępnianie informacji i wymiana najlepszych praktyk, podnoszenie świadomości i pokrewne działania w zakresie komunikacji i upowszechniania informacji, w tym kampanie reklamowe, jak również imprezy oraz opracowywanie i prowadzenie stron internetowych;	b) powszechne udostępnianie informacji i wymiana najlepszych praktyk, podnoszenie świadomości i pokrewne działania w zakresie komunikacji i upowszechniania informacji, w tym kampanie reklamowe, jak również imprezy oraz opracowywanie i prowadzenie stron internetowych;
c) konferencje, seminaria, warsztaty i fora zainteresowanych stron;	c) konferencje, seminaria, warsztaty i fora zainteresowanych stron;
d) gromadzenie, monitorowanie, wizualizacja i powszechne udostępnianie znaczącej liczby danych, najlepszych praktyk i bazy danych w zakresie finansowanych przez Unię projektów regionalnych, w tym – w odpowiednich przypadkach – poprzez ustanowienie sekretariatu w co najmniej jednym z powyższych celów;	d) gromadzenie, monitorowanie, wizualizacja i powszechne udostępnianie znaczącej liczby danych, najlepszych praktyk i bazy danych w zakresie finansowanych przez Unię projektów regionalnych, w tym – w odpowiednich przypadkach – poprzez ustanowienie sekretariatu w co najmniej jednym z powyższych celów;
e) działania związane z instrumentami przekrojowymi, w tym projektami testowymi.	e) działania związane z instrumentami przekrojowymi, w tym projektami testowymi.

Uzasadnienie

Aby zrealizować cele określone we wniosku, niezbędne jest udostępnienie środków finansowych. Zmiana sformułowania z „może zapewniać” na „zapewnia” wprowadza obowiązek udostępnienia środków. Dodanie słów „lecz nie wyłącznie” pozwoli na sfinansowanie innych działań, o których nie wspomina się w tekście.

Poprawka 2

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Beneficjentami programu mogą być państwa trzecie, zainteresowane strony w państwach trzecich oraz międzynarodowe organizacje lub podmioty, które realizują jeden z celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 2 i 3 lub większą ich liczbę.	Beneficjentami programu mogą być <u>są</u> państwa trzecie, zainteresowane strony w państwach trzecich oraz międzynarodowe organizacje lub podmioty, które realizują jeden z celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 2 i 3 lub większą ich liczbę.

Uzasadnienie

KR uważa, że niezbędne jest uwzględnienie partnerów międzynarodowych.

Poprawka 3

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Komisja wdraża program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.	Komisja wdraża program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Uzasadnienie

Poprawka nie dotyczy wersji polskiej.

Poprawka 4

Artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Beneficjent pomocy finansowej przedstawia Komisji sprawozdania techniczne i finansowe z postępów prac finansowanych w ramach programu. W ciągu trzech miesięcy po zakończeniu każdego projektu przedstawia się również sprawozdanie końcowe.	Beneficjent pomocy finansowej przedstawia Komisji sprawozdania techniczne i finansowe z postępów prac finansowanych w ramach programu. W ciągu trzech <u>sześciu</u> miesięcy po zakończeniu każdego projektu przedstawia się również sprawozdanie końcowe.

Uzasadnienie

Na sporządzenie sprawozdania należy przewidzieć więcej czasu.

Poprawka 5

Artykuł 11

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszego programu Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Unii poprzez:</p> <p>a) stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom,</p> <p>b) skuteczne kontrole,</p> <p>c) odzyskiwanie nienależnych płatności,</p> <p>d) stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących kar w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.</p> <p>2. Do celów ust. 1 Komisja działa zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95, rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999.</p>	<p>1. Podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszego programu Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Unii poprzez:</p> <p>a) stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom,</p> <p>b) skuteczne kontrole,</p> <p>c) odzyskiwanie nienależnych płatności,</p> <p>d) stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących kar w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.</p> <p>2. Do celów ust. 1 Komisja działa zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95, rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>3. Komisja zmniejsza, zawiesza lub odzyskuje kwoty pomocy finansowej przyznane na dane działanie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, w tym niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia lub danej decyzji, umowy lub porozumienia, na mocy których udzielono odnośnej pomocy finansowej, lub jeśli okaże się, że w działaniu wprowadzono zmiany niezgodne z charakterem lub warunkami realizacji danego działania bez uprzedniego wystąpienia do Komisji o zgodę na ich wprowadzenie.</p> <p>4. W przypadku niedotrzymania terminów lub gdy postęp w realizacji działania jedynie częściowo uzasadnia przyznaną pomoc finansową, Komisja zwraca się do beneficjenta o przedstawienie uwag w wyznaczonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja może anulować pozostałą pomoc finansową i zażądać zwrotu wypłaconych kwot.</p> <p>5. Wszelkie nienależne płatności zwracane są Komisji. Od kwot niezwróconych w odpowiednim terminie nalicza się odsetki na warunkach określonych w rozporządzeniu finansowym.</p> <p>6. Do celów niniejszego artykułu „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie przepisu prawa unijnego lub zobowiązania umownego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnione wydatki wywiera lub może wywierać negatywny wpływ na budżet ogólny Unii lub budżety zarządzane przez Unię.</p>	<p>3. Do celów niniejszego artykułu „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie przepisu prawa unijnego lub zobowiązania umownego wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnione wydatki wywiera lub może wywierać negatywny wpływ na budżet ogólny Unii lub budżety zarządzane przez Unię.</p> <p>34. Komisja zmniejsza, zawiesza lub odzyskuje kwoty pomocy finansowej przyznane na dane działanie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, w tym niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia lub danej decyzji, umowy lub porozumienia, na mocy których udzielono odnośnej pomocy finansowej, lub jeśli okaże się, że w działaniu wprowadzono zmiany niezgodne z charakterem lub warunkami realizacji danego działania bez uprzedniego wystąpienia do Komisji o zgodę na ich wprowadzenie.</p> <p>45. W przypadku niedotrzymania terminów lub gdy postęp w realizacji działania jedynie częściowo uzasadnia przyznaną pomoc finansową, Komisja zwraca się do beneficjenta o przedstawienie uwag w wyznaczonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja może anulować pozostałą pomoc finansową i zażądać zwrotu wypłaconych kwot.</p> <p>56. Wszelkie nienależne płatności zwracane są Komisji. Od kwot niezwróconych w odpowiednim terminie nalicza się odsetki na warunkach określonych w rozporządzeniu finansowym.</p> <p>6. Do celów niniejszego artykułu „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie przepisu prawa unijnego lub zobowiązania umownego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnione wydatki wywiera lub może wywierać negatywny wpływ na budżet ogólny Unii lub budżety zarządzane przez Unię.</p>

Uzasadnienie

Definicja „nieprawidłowości” powinna znaleźć się na początku artykułu.

Bruksela, 27 stycznia 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO